

trædelse af det vellønnede Embede, han har besiddet i disse 3 Aar.

Den ærede Ordfører for Flertallet (Kofoed) fremhævede, at ved Behandlingen af Lovforslaget om Embedslægevæsenet var det blevet udtalt, at de gamle veltjente Embedslæger burde stilles noget gunstigere, end de vilde blive efter de gældende Regler. Jeg tror dog, at der her finder en Forveksling Sted, thi man har sikkert ikke den Gang tænkt paa et saadant Tilfælde som det, her foreligger, det kan jeg i hvert Fald ikke faa ud af Forhandlingerne. Man tænkte den Gang vistnok paa de mange Embedslæger, som vilde faa deres Afsked, fordi de ikke kunde gaa ind i de nye Stillinger, og det var deres Pensionsforhold, man vilde forbedre noget. Det var det, der blev talt for her i Tinget, baade af det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) og, saavidt jeg kan skønne, ogsaa af den højtærede Minister. Det fremgaar ogsaa tydeligt af den Betænkning, som Udvalget den Gang afgav, at det er disse Forhold, der har været tænkt paa. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse nogle faa Linjer af denne Betænkning: „Fra Distriktslægeforeningen er modtaget et Andragende om bedre Pensionsforhold for de Embedslæger, der, hvis Lovforslaget gennemføres, vil blive afskediget uden atter at blive ansat i Embede“. Man har selvfølgelig tænkt paa de mange forskellige Distriktslæger og Embedslæger, som vilde faa deres Afsked i Henhold til den vedtagne Lov og ikke kunde gaa over i de nye Embeder. Det fremgaar ogsaa, synes jeg, af Ordføreren, det ærede Medlem fra Odders (Hegelund-Lange) Udtalelser, thi han fremhæver, at selv om Embedslægerne har haft Lejlighed til i deres lange Praksis at tjene noget privat ved Siden af deres Embedsindtægt, tæller dette ikke med, naar de skal have Pension, denne er meget lille, og derfor haaber det ærede Medlem, at der vil blive taget Hensyn til de Ønsker, der er fremkommet fra Embedslægerne. De er saa beskedne, fortsætter det ærede Medlem, at selv om de Ønsker, der har været fremsatte i Andragendet, efterkommes, vil Pensionerne dog blive meget moderate, idet de vil svinge omkring 2,000 Kr., snarest blive noget derunder.

Alt dette viser tydeligt, at der ikke tænkes paa de Embedslæger, som blev ansat efter den nye Lov — deres Pension vilde blive anderledes stor —, men der er Tale om dem, som, hvis de faar deres Ønske opfyldt, opnaar en Pension af

2,000 Kr. Det, som Amtslæge Rambusch har Krav paa, og som der ikke behøves nogen ny Lov for, er en Pension af 3,000 Kr., altsaa omtrent 1,000 Kr. mere end hans Embedsindtægt for 3 Aar siden.

Den højtærede Minister udtalte den Gang, at han vilde stille sig velvillig overfor veltjente Embedsmænd, som gik af med en uforholdsmæssig lille Pension, men hans Udtalelse var møntet paa de forskellige Embedslæger, der vilde faa deres Afsked paa Grund af den nye Lov om Embedslægevæsenets Ordning. Jeg vil tillige gøre opmærksom paa en Forhandling, som den Gang fandt Sted her i Tinget. Ordføreren for Lønningsudvalget — Lønningsudvalget havde haft Lovforslaget om Embedslægerne til Overvejelse — erklærede, at Lønningerne til de nye Embedslæger var meget rigelige, de kunde godt have været meget mindre, og det, Udvalget navnlig var imod, var de store Honorarer, der skulde ydes for Arbejder, de skulde udføre. Det blev den Gang fremhævet af det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam), at det kunde man ikke saadan tage Hensyn til, for disse Honorarer var egentlig meget beskedne. Men det viser sig altsaa nu, at vi i Lønningsudvalget havde fuldstændig Ret den Gang, for de var ikke beskedne.

For øvrigt maa jeg bemærke, at jeg ikke rigtigt forstaaer, hvordan den pensionsgivende Indtægt for disse Embedslæger beregnes. Jeg har ikke haft Tid til at se nøjagtigt efter i Loven, men jeg kan ikke erindre, at der staar noget i Lønningsloven for Embedslæger om, at alle disse Biindtægter og Honorarer skal medregnes ved Beregningen af Pensionen. Men det maa selvfølgelig være rigtigt, for ellers kunde det umuligt komme op paa den Løn, som her er anført i Lovforslaget. I selve Lovforslaget er Lønnen for Embedslæger fastsat til 3,000 Kr. og for Amtslæger til 1,000 Kr. ekstra som pensionsgivende Indtægt. Det er altsaa 4,000 Kr., men her staar Embedslæge Rambusch opført med en pensionsgivende Indtægt af henved 6,000 Kr. Det maa være alle de Sportler, han har oppebaaret ved sin Virksomhed, som bliver lagt til, for hans Løn kan ikke være over 4,000 Kr. plus Alderstillæg 200 Kr. hvert 3die eller 4de Aar. Disse Sportler maa altsaa løbe op til circa et Par Tusinde Kr., det er en overordentlig stor Ekstra-indtægt.

Den Gang man fastsatte Lønningerne for Embedslægerne, har man rimeligvis ikke tænkt paa, at disse faa, som indtræder i de nye Embedsstillinger, skulde have